

Instanța de fond: Judecătoria Centru, mun. Chișinău
Judecătorul: A. Andronic,
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: V. Pruteanu, A. Gavriliță, L. Popova,

Î N C H E I E R E

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Nina Vascan,
Dumitru Visternicean,

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea Comercială „Emilcom” Societate cu Răspundere Limitată, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Primăria or. Codru împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Emilcom” cu privire la încasarea datoriei,

C O N S T A T Ă :

La 21 iulie 2014, reclamantul Primăria orașului Codru a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății Comerciale „Emilcom” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare SC „Emilcom” SRL), intervenient accesoriu Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin deciziei Consiliului or. Codru nr. 2/10 din 15 aprilie 2010, și încheierea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 28 aprilie 2010, s-a confirmat tranzacția de împăcare între Consiliul or. Codru și SC „Emilcom” SRL, potrivit căreia, Consiliul or. Codru și Primăria or. Codru s-a obligat să permită amplasarea SC „Emilcom” SRL, pe un termen de 8 ani a complexului de gherete cu utilizarea acestuia în scopuri comerciale pe str. Costiujeni 2, or. Codru, iar SC „Emilcom” SRL și-a asumat obligația să achite toate taxele și impozitele în baza activității de antreprenariat.

Afirmă reclamantul că, din momentul aprobării tranzacției de împăcare, SC „Emilcom” SRL își exercită nestingherit dreptul de folosință asupra lotului de pământ cu nr. cadastral 0131124385 și a complexului de gherete în număr de 8 unități comerciale, prestând servicii de comercializare a florilor, iar la plata impozetelor pentru perioada 2010-2014 a acumulat o datorie în sumă totală de 146034 lei ce rezultă din anexa nr.2, 2a, 2b, la deciziile Consiliului or. Codru nr. 11/1 din 14 decembrie 2010, nr. 6/2 din 09 decembrie 2011, nr.9/2 din 11 decembrie 2012 și nr. 7/2 din 12 decembrie 2013. Totodată, începând cu 01 mai 2010 SC „Emilcom” SRL a efectuat transferuri periodice în suma de 26086 lei pentru funcționarea unităților comerciale.

Reclamantul precizează că prin scrisorile nr. 812 și nr. 1148, expediate în adresa pârâtului la 23 mai 2014 și 16 iulie 2014, ultimului i s-a solicitat stingerea datoriei acumulate față de bugetul APL Codru, însă până în prezent creanța nu a fost achitată.

Solicită reclamantul încasarea din contul pârâtului SC „Emilcom” SRL a datoriei în mărime de 146 034 lei pentru funcționarea unităților comerciale din str. Costiujeni nr. 2 or. Codru.

La 09 aprilie 2015 și ulterior la 24 iunie 2015, respective 10 decembrie 2015 reclamantul a depus cererea de modificare a obiectului acțiunii prin care a solicitat încasarea din contul SC „Emilcom” SRL a datoriei în mărime de 183659 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 decembrie 2015 acțiunea a fost respinsă ca fiind neântemeiată.

Pentru a hotărâ astfel, instanța de fond a concluzionat că cerințele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează în prevederile legii.

La 30 decembrie 2015 Primăria or. Codru reprezentată de Ruslan Cazacu a depus cererea de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 decembrie 2015 solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016 s-a dispus de a nu da curs cererii de apel, acordându-i termen apelantului până la 23 martie 2016 pentru a prezenta apelul motivat.

La 21 martie 2016 Primăria or. Codru reprezentată de Ruslan Cazacu a depus cererea de apel motivată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de către Primăria or. Codru. S-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 29 decembrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 08 iunie 2016 Primăria or. Codru a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 și a hotărârii

Judecătoria Centru mun. Chișinău din 29 decembrie 2015 cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încasarea datoriei în sumă de 183659 lei din contul pârâtului SC „Emilcom” SRL .

La 21 septembrie 2016 prin Decizia Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Primăria or. Codru, s-a casat integral decizia Curții de Apel Chișinău din 06 aprilie 2016 cu restituirea pricinii spre rejudecare către Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Pentru a hotărâ astfel Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a constatat că Judecătoria Centru, mun. Chișinău a adoptat o hotărâre contradictorie în coraport cu materialele pricinii, iar Curtea de Apel Chișinău nu a motivat din care considerente o menține.

La 03 noiembrie 2016 Inspectoratul Fiscal de Stat, mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Centru, mun. Chișinău a depus referință la cererea de apel depusă de Primăria or. Codru împotriva hotărârii Judecătoria Centru din 29 decembrie 2015 în care menționează că este de acord cu cererea de apel și solicită admiterea acesteia integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017 a fost admisă cererea de Apel declarată de primăria or. Codru, a fost casată integral hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 29 decembrie 2015 și a fost emisă o hotărâre nouă prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de primăria or. Codru și a fost încasată de la SC „Emilcom” SRL în beneficiul Primăriei or. Codru datoria în mărime de 183659 lei și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 5509,76 lei.

La 10 martie 2017 Curtea de Apel Chișinău le-a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 21 februarie 2017(f.d.78 vol.II), însă dovada recepționării la materialele cauzei nu există.

La adoptarea deciziei, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a ignorat normele de drept care au stat la baza acțiunii înaintate de reclamant și nu a indicat temeiurile de inoportunitate a acestora, și în mod arbitrar a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată, ignorând să se expună asupra pct.3 din decizia emisă de către Consiliul or. Codru la 15 aprilie 2010, potrivit căreia SRL „Emilcom” s-a obligat să achite toate taxele și impozitele în baza activității de antreprenariat.

Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017 SC „Emilcom” SRL reprezentată de administratorul Emilia Bivol a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să se dispună casarea deciziei instanței de apel din 21 februarie 2017 și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, consideră ilegală decizia Curții de Apel Chișinău din motiv că instanța de apel nu a aplicat legea care urma să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, totodată fiind

admise încălcări care au dus la soluționarea greșită a pricinii, aprecierea probelor în acest sens fiind arbitrară, fapt care a determinat încălcarea drepturilor cu privire la proprietate prin impunerea achitării unor taxe pentru care nu există temei de drept și de fapt.

La 21 februarie 2018, Primăria or. Codru a depus referință la cererea de recurs înaintată de SC „Emilcom” SRL împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017 în care menționează că nu este de acord cu cererea de recurs și solicită declararea inadmisibilă a recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către SC „Emilcom” SRL în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care

erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 2 octombrie 2014), iar în concepția CEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „Emilcom” SRL, este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, i-ar aleagațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SC „Emilcom” SRL, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Societatea Comercială „Emilcom” Societate cu Răspundere Limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nina Vascan

Dumitru Visternicean